

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

0-7	1/2	10.000	1/4
180		239	
423		29	
32	1/10	1/2	1/2
11		1/2	1/2

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

-ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΕΝΕΧΥΡΟΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΑ

Μία ευχάριστη είδηση δημοσιεύθη τις ημέρες αυτές στις εφημερίδες. Πρόκειται περί της επίσημης και ρητής διαβεβαίωσης του κ. Υπουργού της Συγκοινωνίας ότι τα Κρατικά Ένεχυροδανειστήρια θ' άρχισουν λειτουργούντα από της 15ης Αύγουστου.

Ήταν καιρός πράγματι να λησθή η μέριμνα αυτή από την Κυβέρνηση. Καλύτερα άργα, παρά ποτέ. Χρόνια τώρα τα ιδιωτικά ένεχυροδανειστήρια—όχι όλα βέβαια, αλλά τα περισσότερα—έξοδον κι' έουτηρόντο από την σκληρή ανάγκη του λαού, από την δεινήν ανάγκην του φτωμού ή του ένοικιου, που έφερε, που έσπρωχνε μέχρις αυτών, άπειρα πλήθη κόσμου, τον άνηρον, την χήραν, τον συνταξιούχον, προθύμους να ένεχυροάσουν πάν ό,τι τους άπόμεινε, για να διαφύγουν προσωρινός από της ανάγκης τα γαυφά νόχια. Κατ' αυτών τον τρόπον, πο λιμνιάματα πράγματα ένεχυριάζοντο αντί τεμαχίου όρου και με τόκον βαρύν. Ούδεις σχεδόν έλεγχοι εγένετο. Καί το πάν έζηρητάτο από την καλή θέληση και την εδουνηθιάν του ένεχυροδανειστή.

Άλλά και αυτά τα ιδιωτικά ένεχυροδανειστήρια ήσαν ασφαλή κατάφυγα για τους κυνηγημένους άπ' την σκληρή ανάγκη. Είνε ό ένεχυροδανειστάι άνθρωποι με καρδιά, με σπλάγχνα, συμποιούν τον πλειόν τους για τή δυστυχία του.

Τί να είπη όμως κανείς, και τί να γράψη, και ποιον χαρακτηρισμόν να δώση στους σκοτεινούς και μυστηριώδεις εκείνους τοκογλόφους, τους παρανομούντας τήν δυστυχία εντός των άντρον των, όπως το θήριον παρανομεί τήν λειαν του :

Ουάι και άλλόμονον εις τους δυστυχείς, οι όποιοι έφεταν στα νόχια των άνθρωπον αυτών! Τά τιμαλφή των, τά κειμήλιά των, πάν πολύτιμον άντικείμενον επί του όποιου έστρίφει τή ύστατην έλπίδα των, έπληρώνετο πενήχρος, αντί ψυχάν όρου, ένεχυριάζετο αντί άλλων δραχμών, με βαρύτερον τόκον, ό όποιος τόκος, εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος,

μωή την λέει καμιά φορά κι' ό άγαπημένος μου σύζυγος... Ίδου αυτή: «Ο γατρός, παρ' όλες τις περιποιήσεις των, δεν μπόρεσαν να με συνεφέρουν, και πιστοποίησαν τον θάνατό μου από σφραγή καρδιάς, στα τελευταία... Ή κηδεία μου έγινε μεγαλοεπισημοτάτη κι' όλη ή Φλωρεντία την άκολούθησε. Τό πτώμα μου κατεβάστηκε στο οικογενειακό νεοταφείο μας και το σκέτασμα του φερέθου μου βιδώθηκε στερεά επάνω μου... Την τρίτη ήμέρα από τον ένταφιασμό μου, ό άγαπημένος μου 'Οστάδιος, μη μιλώντας να λήξη δίχως έμένα, ήρθε κοντά μιά νύχτα στον τάφο μου ' αυτοκτονήση. Θέλησε όμως να φύγη για π ρ ώ τ η και τελευταία φορά τή χείλη μου, και ξεβίδωσε το σκέτασμα. Άπό τή σκοτάδια, στα όποια τόσες ήμέρες λησάμονον, ένοιωσε Ίσαρινα ναίτι άνέπαρστο ν' άνακουφίξη το στήθος μου και μιά άχτίδα υπεροσμίου φωτός ζωόντησε την έκμυθνεσιμένη παρτή μου. Στέναξα έλαφρά, κάτω από το άτελεισμένο φίλ το 'Οσταδιον, κι' άκούγοντας την κωνηγή της φωνής του, άνοιξα τή μάτια μου : Είχα πάθει νεκροάνια τριήμερη κι' άξαφνα άνοστήθηκα εκ νεκρών ! Ναι, φίλε μου ! Την πρώτη φορά και των δύο μας — έγώ σ' έναν τάφο μέσα κι' ό 'Οστάδιος άγκαλιάζοντας μιά πεθαιμένη πού ζωντανέμη — την διαδέχθηκε άνέπαρστα χαρά... Λημονόντας το πένθος περιβάλλον και την άλλόκλη θέσι μας, έξουλογηθήκαμε τή περσινά βίσιαν μας και τή άμοκιάτα παρσάνά μας. Τί άκαλοήθησε από αυτά ; «Ότι ό 'Οστάδιος μόνωραε πιστωτά, αλλά ότι ό πάτερας μου είχε άνακαλίψει έπτελούς την άλληλογραφία μας και κρατούσε αυτός τή γράμματά του... Κι' ότι ό δοξής 'Εράλντι, συνεννοημένος από πρην με τον πατέρα μου, είχε πη ψέματνα για τον δήθεν γάμο του 'Οσταδιου, για να με πεισιώσει μαζί του και για να πραγματοποιήθη έτσι το καταχθόνιο σχέδιό τους ! Φανταστήτε τώρα την κατάληξη όλόκληρης της Φλωρεντίας για την νεκρονάστασι μου... Κι' ό Αδούκωτος άρχιδούξής Κάρολος, γενικός διοικητής της Φλωρεντίας, τόσο ένδιαιρέθησε για την ύπόθεσι αυτή, ώστε έπεισε τον πατέρα μου να γερνήσει την άπόρροσι το γάμου μου — ός τελεσθέντος χωρίς να το θέλω — και να συγκατατεθή στην έννοια μου με τον σωτήρα της ζωής μου και... και τώρα πειά άγαπημένον σύζυγόν μου !...»

Κι' ενό ή πριγκίπισσα 'Ορσίνι-Νουοβόζοτρε μυστήριε από το βάθος τόσο πενθίμων άναμνήσεων, έμειν την κυττώσαμε άφρονοι και με άνέπαρστα συμπάθεια...

ΠΩΛ ΑΙΚΑΡ

τό άφηνε εις τας χείρας του τοκογλόφου, κτήμα του πλέον κτήμα άποκτηθέν δι' άλλων κερμάτων.

Όλη αυτή ή άγριότης, ή άπαιθρωπία, ή άσυνειδησία και ή έκμετάλλευσις θα πάψη όριστικός, εϋθός ός άρχισούν λειτουργούντα τα Κρατικά Ένεχυροδανειστήρια. Ο λαός θα καταφεύγη πλέον εις αυτά, γευάτος έμπιστοσύνην, άσποφούντων άντρα των τοκογλόφων, των προφρονών και παλιμομένων διά του αίματος της φτωχολογίας. Θ' άνακουφίξετα δέ και θά «βουλόνη» την ανάγκην του, χωρίς να κλέπτεται, χωρίς να χάνη πάν ό,τι πολύτιμον ένεχυριάζει.

-ΤΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η Κυβέρνησις, άφού διευθέτησε τή ζητήματα της όδοποιίας και της συνεχίσεως των παραγωγικών έργων, άπεφασισε να λύση όριστικός και όλο γενικός τού συγκοινωνιακό πρόβλημα της Χώρας μας.

Γιά το σκοπό αυτό, άποφασίστηκε να μετακληθή ένας Γερμανός ειδικός, ό όποιος θ' αναλάβη την μελέτη του Έλληνικού συγκοινωνιακού ζητήματος, από τεχνικής και οικονομικής άπόψεως. Ένωμεταξύ, για τον καταρισμό των στοιχείων που θα χρησιμοποιήση ό Γερμανός ειδικός, θα συσταθώ στο ύπουογειον Συγκοινωνίας ένα ειδικό γραφείο, στο όποιο θα άποστασθούν προσωρινός ανώτερο υπάλληλοι του Υπουργείου αυτού, των Σ.Ε.Κ., της διευθύνσεως Έπιτορικής Ναυτιλίας και των διαφόρων λιμενικών όργανισμών.

Πρέπει να σημειωθή ότι βάσις και σκοπός της προσπαθείας αυτής, θα είνε ή ένότης και ή ανάπτυξι των συγκοινωνιών μας και ή έλάττωσι τού κόστους των μεταφορικών. Άν κατορθωθή αυτό—και το εύχόμεθα να κατορθωθή μ' όλη μας την καρδιά—ή ζωή θα γίνη πολύ φθηνή άφ' ενός και άφ' έτερου όρισεμένη έπαρχίας, που ός τώρα μαστιγείται και φτωχώνον, θα άνάκουσσηθών άμέσως.

Πρό πατός θα έχουμε άφθονα και φθηνα όρισεμένα προϊόντα, τά όποια σπαζίνον σήμερα στις έπαρχίες, γιατί δεν μπορούν να μεταφερθών στην πρωτεύουσα. Έτσι δηλαδή και ή Άθήνα θα άνακουσθη, αλλά και ή έπαρχίες και οι παραγωγόι, οι τόσο άπελισμένοι σήμερα από την κατάστασι.

Άμεσο παράδειγμα τα φρούτα. Άν όπτηραν συγκοινωνίες, δεν θα εσάπιζαν σήμερα στους τόπους της παραγωγής των. Ούτε και πανάκριβα θα τά έπράγαμε. Θα είχαμε άφθονιαν έξ αυτών και χρήμα άφθονο θα έορε σ' όρισεμένες έπαρχίες της Παλαιάς και της Νέας Έλλάδος.

Άς κοινοσήθι λοιπόν τού συγκοινωνιακού ζήτημα. Είνε ένα από τή σπουδαιότερα και ζωτικότερα του τόπου. Κι' ό λαός τού παρακολουθεί μ' ένδιαφέρον και συγκινησι ένδαισετικην.

-Η ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ

Η σπογγαλιεία δυστυχώς και κατά τον περασμένο χρόνο, όπως και κατά τή προηγούμενα έτη, περιωριστικη σημαντικά.

Κατά τή 1933 άπασχόλησε 50 σκαπανδροφόρα πλοία και 49 βοηθητικά, στα όποια έργάσθησαν 73 κυβερνήται, 262 δύτες και 400 ναύτες. Πρέπει όμως να σημειωθή, ότι κατά τή 1932 είχαν έργασθή στα σπογγαλιευτικά μας πλοία 1.200 άνδρες, έκ των όποιων οι 500 δύτες, κι' ότι κατά τή προηγούμενα χρόνια έργαζότουσαν από πλοία αυτά 1.600 άνδρες.

Παρά τον περιορισμό όμως των έργασιών, τή σπογγαλιευτική της Ύδρας είχαν κατά τή 1933 καθαρά κέρδη 1.650.000 δραχμές, του Βόλου 840.000 δραχμές και της Αλήμου 180.000 δραχμές.

Έπίσης κατά τή 1933 έσημειώθησαν έπτά δυστυχήματα δυτών—δλα σε Ύδραϊκά σπογγαλιευτικά—άπ' τή όποια τή τέσσαρα ήσαν θανατηφόρα. Έπίσης έναόχησε κι' ένα σπογγαλιευτικό, άπ' τή πλήρωμα του όποιο έπνίγησαν 4 άνδρες.

Οι ανωτέρω άριθμοι όμιλοϋν σαφέστατα και δείχνουν ότι ποέπει να λησθή πάσα δυνατή μέριμνα διά την ένίσχυση της σπογγαλιείας, της τόσο πλουτοπαραγωγικής αυτής πηγής για την Έλλάδα.

Η Κυβέρνησις έχει τον λόγον στην περίστασι αυτήν και είμεθα βέβαιοι ότι θα λάβη άρέφκτως τή ένδεικνυόμενα μέτρα, έφ' όσον είνε άκόμη καιρός.

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
 Έχει την πρώτη κυκλοφορία
 έξ όλων των Άθηναϊκών πε-
 ρισιδικών, έδεσμεδιαίων κλπ.